

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Ἐπιτροπή :

Ἀναστ. Σ. Κόνστας, Ε. Γ. Σκυλακίου, Γ. Μ. Δρίκος, Ι. Α. Κατράκης, Θ. Γ. Κουγιουμτζέλης, Α. Γ. Δημητρίου, Θ. Α. Μαυριδίου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Μετά μακράν διακοπήν, ἐπαναρχίζει μετὰ τὸ παρὸν τεύχος ἡ ἐκδοσις τῶν «ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ». Τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς διακοπῆς ἐκδοθέν τεύχος ἦτο τὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1940. Ἡ ἐπιθυμία τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς προελθούσης ἀπὸ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 10ης Μαΐου 1942, ἦτο νὰ ἐκδώσῃ ὅλα τὰ τεύχη τοῦ μεσολαβήσαντος χρονικοῦ διαστήματος, ἀλλὰ τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, διότι οὔτε χάρτης ἦτο δυνατόν νὰ ἐξευρεθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, οὔτε αἱ σχετικαὶ δαπάναι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ καλυφθοῦν. Μὲ πολὺν κόπον κατορθώσαμεν νὰ ὑπερνικήσωμεν τὰς διαφόρους δυσκολίας καὶ νὰ φθάσωμεν τῶρα μόλις, κατὰ μῆνα Φεβρουάριον τοῦ 1943, εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐπανεκδόσεως.

Διὰ νὰ καλύψωμεν τὴν κάθυστέρησιν, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐκδώσωμεν ἐξαμηνιαῖα τεύχη διὰ τὰ ἔτη 1941 καὶ 1942.

Τὸ μεγαλύτερον πρόβλημα ποῦ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ Δ. Ε. εἶναι τὸ οἰκονομικόν. Τὸ παρὸν τεύχος ἐστοίχισε περὶ τὰς 350.000 δρχμ. καὶ τὰ ἐπόμενα θὰ στοιχίσουν ἴσως περισσότερα. Τὰ τακτικά εἰσοδήματα τοῦ περιοδικοῦ μας ἦσαν τὸ $\frac{1}{8}$ τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν τῆς Ε. Ε. Χ. καὶ μερικαὶ συνδρομαὶ μὴ μελῶν τῆς Ε. Ε. Χ. Ταῦτα ἀνέρχονται σήμερον μόλις εἰς 15.000 δρχμ. κατὰ μῆνα. Εἰς αὐτὰ προσετίθεντο καὶ αἱ εἰσπράξεις ἀπὸ διαφημίσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας θὰ εἶναι ἐλάχιστα.

Παρίσταται ἐπομένως ἄμεσος ἀνάγκη σοβαρᾶς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ συνέχισις τῆς ἐκδόσεως. Τὴν ἐνίσχυσιν αὐτὴν ἀναμένομεν ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς Ε. Ε. Χ., ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς μας καὶ ἀπὸ τὰς Βιομηχανικὰς Ἐπιχειρήσεις τῆς χώρας μας. Εὐτυχῶς εἶναι πολλοὶ οἱ δυνάμενοι νὰ μᾶς βοηθήσουν, ἄλλοι μὲ περισσότερα καὶ ἄλλοι μὲ ὀλιγώτερα.

Πρέπει ὅμως ὅλοι οἱ συνάδελφοι νὰ σκεφθοῦν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν, δὲν εἶναι κανὼν νοητόν, νὰ λαμβάνουν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας δωρεὰν τὰ «ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», ποῦ στοιχίζουν ἄνω τῶν 350 δρχμ. κατὰ τεύχος. Καὶ λέγομεν δωρεὰν, διότι τὸ $\frac{1}{8}$ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀντιστοιχεῖ μόνον μετὰ δρχμ. 17.50 κατὰ μῆνα καὶ τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον σήμερον διὰ τὴν Ε. Ε. Χ., ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐπίσης πρὸ οἰκονομικοῦ ἀδιεξόδου.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄμεσον ταμειακὴν ἐνίσχυσιν, ὑπάρχει καὶ ἡ ἔμμεσος βοήθεια διὰ τῆς ἐξευρέσεως διαφημίσεων.

Πολλοὶ συνάδελφοι ἠμποροῦν νὰ δώσουν μίαν διαφήμισιν, εἴτε τῆς ἰδίας τῶν ἐπιχειρήσεως, εἴτε τῆς ἐπιχειρήσεως ὅπου ἐργάζονται, εἴτε φιλικῆς τοιαύτης, ἔστω καὶ ἂν αὗται δὲν ἔχουν ἀνάγκην διαφημίσεως, ἐφ' ὅσον ὁ σκοπὸς θὰ εἶναι ἡ οἰκονομικὴ μας ἐνίσχυσις.

Ἰδιαιτέρως ἀπευθυνόμεθα καὶ πρὸς τὰ ἐπαρχιακὰ μέλη τῆς Ε. Ε. Χ., διὰ τὰ ὁποῖα τὰ «ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» ἀποτελοῦν τὸν μοναδικὸν σύνδεσμον μὲ τὸ κέντρον καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι εὐτυχῶς ἐπίσης κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς θέσιν νὰ μᾶς ἐνισχύσουν.

Θὰ εἴμεθα ἀσυγχώρητοι ἐὰν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας δὲν θὰ κατορθώναμεν νὰ προσφέρωμεν καὶ νὰ ἐξεύρωμεν τὰ τόσον ὀλίγα ποῦ χρειάζονται διὰ τὸ μοναδικὸν μέσον τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἐπιστημονικῆς μας δράσεως καὶ τῆς πνευματικῆς μας ἐπικοινωνίας.

Ἀναμένομεν τὴν ἐνίσχυσιν ὅλων.

Η ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

ΣΗΜ.—Ἡ καταβολὴ τῶν ἐνισχύσεων δύναται νὰ γίνῃ εἴτε πρὸς τὸν Ταμίαν τῆς Ε. Ε. Χ. κ. Θεόδ. Μαυριδίου (ὁδὸς Κάνιγγος ἀρ. 10) πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ σταλοῦν καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐμβάσματα, εἴτε πρὸς τὸν ὑπάλληλον τῆς Ε. Ε. Χ. κ. Μιχ. Σκουλάτου, εἴτε πρὸς τὸν εἰσπράκτορα κ. Γ. Δημακόπουλον.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ(*)

Γ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ, Δρος Χημείας, Τεχν. Διευθυντή τής Α.Ε. «Καρθαία»

Οί δύσκολες συνθήκες πού δημιουργήθηκαν τελευταία, από τὸ νέο πόλεμο, σ' ὅλον τὸν κόσμο, φυσικὸ ἦταν νὰ ἔχουν ἀντίκτυπο καὶ στὴ χώρα μας· κι' ἐπειδὴ οὔτε τὴ μελλοντικὴ ἔκτασι τῶν δυσχερειῶν, οὔτε καὶ τὴν πιθανὴ τους διάρκεια μπορεῖ νὰ προβλέψῃ κανεὶς, εὐλογο εἶναι νὰ σκεπτόμαστε γιὰ τὴν ἰκανότητα προσαρμογῆς καὶ ἀντιστάσεως πού μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ χώρα μας γιὰ νὰ ἀντεπεξέλθῃ, ὅσο μπορεῖ πῶς ἀνάδυνα, σὲ τέτοιες περιστάσεις.

Τὰ αἷτια καὶ οἱ γενικὲς ἐκδηλώσεις τῶν πολεμικῶν δυσχερειῶν, πού γίνονται αἰσθητὲς καὶ στὶς οὐδέτερες χώρες, ὅπως ἡ δική μας, εἶναι σ' ὅλους γνωστά. Ἐλλειψη καὶ ἀνατίμηση στὴν παγκόσμιον ἀγορὰ πολλῶν ὑλικῶν, δυσκολίες καὶ οἰκονομικὴ ἐπιβάρυνση στὶς μεταφορές. Ἡ ζωὴ κάθε τόπου προσαρμόζεται ἀναγκαστικὰ σὲ νέες βάσεις.

Τὰ ὑλικά ἀγαθὰ πού σπανίζουν στὶς πολεμικὲς περιόδους—τρόφιμα, πρῶτες ὕλες, βιομηχανικὰ προϊόντα—εἶναι, κατὰ μέγα μέρος, ἀντικείμενα τῆς ἐιδικότητος τοῦ χημικοῦ, καὶ σ' αὐτὸν θὰ στηριχθοῦν πολλὲς ἐλπίδες τοῦ συνόλου γιὰ τὴ δυνατότητα ν' ἀντικατασταθοῦν τὰ εἶδη πού λείπουν καὶ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπωφελέστερα ἐκεῖνα πού σπανίζουν.

Ὅλες οἱ ἐπιστημονικὲς καὶ τεχνικὲς δυνάμεις τοῦ τόπου ὀφείλουν νὰ στρέψουν τὴν προσοχή τους καὶ νὰ ἀφιερῶσιν θετικὴ ἐργασία σὲ τέτοια κομμὰ προβλήματα.

Ἡ ἱστορία τῆς νεώτερης Χημείας εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὰ κατορθώματα μεγάλων θεωρητικῶν στὰ δύσκολα χρόνια τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Σὰς θυμίζω τὴ δράση τοῦ Fernbach, τοῦ Moureu, τοῦ Bertrand, τοῦ Le Chatelier, τοῦ Wieland, τοῦ Haber.

Δὲ χάνω τὴν αἴσθησι τῶν ἀναλογιῶν· σημειῶναι ἀκόμη ὅτι καὶ ἀριθμητικῶς εἴμαστε πολὺ λίγοι γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμε τὰ πολλὰ καὶ δύσκολα προβλήματα πού μπορεῖ νὰ μᾶς παρουσιαστοῦν. Καὶ γι' αὐτὸ ἴσα-ἴσα πιστεύω ὅτι παρουσιάζεται σήμερον ἐπιταχτικὴ ἀνάγκη στοὺς Ἕλληνας χημικοὺς, εἴτε μὲ μιὰ ὁμαδικὴ προσπάθεια—πού θὰ εἶχε θετικώτερα ἀποτελέσματα—εἴτε κι' ὁ καθένας μας ἀτομικὰ, στὸν κύκλο τῶν ἀσχολιῶν, νὰ ἀφοσιωθοῦμε ἀπὸ δῶ καὶ μπρὸς στὴν ἀντιμετώπισι τέτοιων ζητημάτων.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι στὶς χώρες πού φάνηκαν χειροπιαστά τὰ ἀποτελέσματα σὲ τέτοιες κατευθύνσεις, οἱ σχετικὲς προσπάθειες δὲν ἔγιναν ἀπὸ ἄτομα, ἀλλὰ, κατὰ κρατικὴ παρόρμησι, ἀπὸ Ὑπηρεσίες καὶ σώματα μὲ μεγάλες ὀργανωτικὲς ἰκανότητες, μὲ πλοῦσια τεχνικὰ μέσα καὶ μὲ ἀπεριόριστη ἰσως ἐξουσιοδότησι.

Δὲν ἔχουμε ἀντιληφθεῖ καμμία κίνηση πού νὰ δικαιῶναι ἐλπίδες γιὰ κάτι ἀνάλογο σήμερον στὸν τόπο μας. Νὰ τὸ ὑποκινήσωμε ἐμεῖς δὲν τὸ ἀποκλείω, χωρὶς νὰ μαι καὶ αἰσιόδοξος ὅτι μπορεῖ νὰ υἱοθετηθῇ τώρα, **τὴν ἐνδεκάτη ὥρα**, ἀπὸ τὸ Κράτος. Γι' αὐτὸ νομίζω θετικώτερον νὰ κοιτάξωμε πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ συντονίσωμε καλύτερα τὶς ἀτομικὲς μας προσπάθειες γιὰ ὄφελος τοῦ συνόλου.

*) Περίληψη ἀπὸ ὀμιλία πού ἔγινε στὸ μικρὸ ἀμφιθέατρο τοῦ Χημείου τοῦ Πανεπιστημίου, στὶς 22 Νοεμβρίου 1939, στὴ σειρά τῶν ὀμιλιῶν ἐπὶ θεμάτων Φυσικῆς καὶ Χημείας, τοῦ Ἐργαστηρίου Φυσιχοχημείας. Ἀγγελία τῆς δημοσιεύθηκε στὴν «Ἐστία» τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας.

Μιὰ εὐκολὴ πρότασι πού ἔχω νὰ σὰς κάμω, μὲ ἐλπίδες ἐπιτυχίας, εἶναι νὰ ἀφιερῶσωμε τουλάχιστον φέτος αὐτὴ τὴ σειρά τῶν συγκεντρώσεων ἢ, ἀν κρίνετε σκοπιμώτερον, μιὰ ἀνεξάρτητη, πού νὰ ὀργανωθῇ ἀπὸ τὴν Ἐνωσι Ἑλλήνων Χημικῶν, καὶ μὲ βάση κάποιο συστηματικὸ πρόγραμμα, νὰ μελετήσωμε μὲ τὴν βοήθεια ὄλων τῶν εἰδικευμένων συναδέλφων τὰ ζητήματα πού ἔχουν σημαντικώτερη θέσι στὸ πρόβλημα πού μᾶς ἀπασχολεῖ.

Χωρὶς κρατικὴ ὑποστήριξι, καὶ σχεδὸν χωρὶς μέσα, τὸ ξαναλέμε. εἶναι δύσκολο νὰ ἐλπίσωμε ὅτι θὰ μπορέσωμε νὰ ξεπεράσωμε τὰ ὄρια μιᾶς καλῆς μελέτης.

Μπροστὰ ὅμως στὸν ἐφιάλτη μιᾶς λαϊκῆς δυστυχίας πού εὐκολα μπορεῖ νὰ μᾶς πλήξῃ, κι' ἂν ἀκόμα ἡ μοῖρα μᾶς ἀφήσει τελικὰ ἔξω ἀπὸ κάθε σύρραξι, (ἀνεργία, Ἐλλειψη ζωτικῶν τροφίμων καὶ φαρμάκων κ' ἄ), καὶ τὸ νὰ ὑπάρχῃ μιὰ θετικὴ μελέτη μὲ τὸ κύρος τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν, καὶ μὲ δυνατότητες ἐφαρμογῶν, εἶναι, νομίζω, κάτι ἀρκετὰ σημαντικό. Καὶ τὸ ἠθικὸ ὄφελος πάντα θὰ εἶνε πῶς δὲ θὰ μπορῇ νὰ εἰπωθῇ ὅτι ἐπιστήμονες μὲ εἰδικὲς γνώσεις καὶ μὲ εὐγενικὲς φιλοδοξίες, ἀδρανήσαμε καὶ μείναμε ἄβουλοι σὲ μιὰ ὥρα ἐθνικῆς ἀνάγκης.

Στηρίγματα γιὰ ξεκίνημα σὲ μιὰ τέτοια ὁμαδικὴ προσπάθεια—γιὰ τὴν ὁποία ἀμέσως θὰ ὑποδείξω κι' ἔναν, κατὰ τὴ γνώμη μου πρακτικὸ, σκελετὸ προγράμματος—θὰ μπορούμε νὰ ἔχουμε τὴν πείρα τῶν παλαιότερων συναδέλφων ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἄλλου πολέμου, τὴν ἐργασία τῶν εἰδικῶν ἄλλων Κρατῶν, σ' αὐτὲς τὶς γραμμὲς, πού, ὅπως ξέρωμε, στὶς γενικότερες τουλάχιστον μᾶς εἶναι βιβλιογραφικὰ προσιτῆ, καὶ τέλος τὴν ἀξιόλογη προεργασία πού ἔχει γίνῃ στὴ μελέτη τῶν ἐλληνικῶν οἰκονομικοτεχνικῶν ζητημάτων.*

Ἡ τοπικὴ πείρα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἄλλου πολέμου μπορεῖ νὰ εἶναι χρησιμη μόνον ἂν τὴν προσαρμόσῃ κανεὶς στὴ γενικὴ ἀνέλιξι πού πῆρε ὁ τόπος μας ἀπὸ τότε ὡς τώρα. Προβλήματα πού εἶχαν μικρὲς διαστάσεις τότε (π.χ. καύσιμο ὑλικὸ στὰ λίγα αὐτοκίνητα) μπορεῖ νὰ εἶναι σημαντικώτερα σήμερον· ἄλλα πού τότε ἦταν δυσκολόλυτα, μπορεῖ νὰ βρίσκουν σήμερον διέξοδο μὲ τὴν τεχνικὴ μας πρόοδο πού μεσολάβησε (π.χ. ἠλεκτρικὲς λάμπες, συσσωρευτὲς, εἶδη ἀπὸ χυτοχάλυβα κ' ἄ).

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, τὰ πορίσματα μελετῶν ἀπὸ ἄλλες χώρες τότε μόνον μπορεῖ νὰ μᾶς γίνουν χρήσιμα, ὅταν μὲ πρώτη ἐξέτασι ἔχουν δυνατότητες

*) Καὶ καθὼς μᾶς φιλοξενεῖ ἀπῶγε Πανεπιστημιακὴ αἴθουσα, θάθελα νὰ προχωρήσω σὲ μιὰ ἀκόμη ὑπόδειξι: Ἄν θάθελαν οἱ φοιτηταὶ νὰ βοηθήσουν τὴν προσπάθειά μας, βλέπω ἕνα θετικώτατο κύκλο ἐργασίας γιὰ νὰ καταπιαστοῦν: Μποροῦν, μὲ τοὺς συναδέλφους τῶν τοῦ Πολυτεχνείου, νὰ ἀποδελτιώσωσιν ἀπὸ τὶς βιβλιογραφικὲς πηγὲς (τεχνικά περιοδικά, δημοσιεύματα Ὑπουργείων, ἐκδόσεις Τεχν. Ἐπιμελητηρίου κ. λ. π.) κάθε τι ἀξιόλογο, πού ἔχει γραφῆ γύρω ἀπὸ τὴ μελέτη τῶν ἐλληνικῶν πρώτων ὑλῶν, τῶν καυσίμων, τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων κ' λ.π. Μὲ δύο λέξεις, μποροῦν νὰ μᾶς καταστρώσωσιν μιὰ **συστηματικὴ βιβλιογραφία τοῦ ἐλληνικοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτος**, πού ἡ ἔλλειψις τῆς ἴσως σήμερον μᾶς εἶναι μὲ ζημία αἰσθητή.

εφαρμογής. (Η Γερμανία και η 'Αμερική αντιμετώπιζον την έλλειψη καουτσούκ με τεράστιες εξαγωγασίες συνθετικού προϊόντος, ποιός θα είχε την ωφέλεια να προτείνει μια τέτοια λύση και για μας;) Ψαίτερη αξία έχει να δούμε τί γίνεται σε χώρες με τεχνικό επίπεδο ανάλογο πρὸς τὸ δικό μας, καθώς και σε χώρες γειτονικές, όπου στέκει παραλληλισμός κλιματικῶν ὄρων και πιθανή ἀναλογία ἐγχωρίων ὕλικῶν.

Είπαμε και πρὶν ὅτι σκοπός μας θὰ εἶναι νὰ μελετήσωμε κατὰ ποιούς τρόπους θὰ μπορέση εὐκόλα νὰ προσαρμοσθῆ ἡ οἰκονομία και ἡ τεχνική μας ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῆ κάπως ὁμαλή ζωὴ τοῦ πληθυσμοῦ στὶς δύσκολες περιστάσεις πού μόλις τώρα ἀρχίζουν. Θὰ προσέξαιτε ἴσως ὅτι ἀπέφυγα νὰ μεταχειρισθῶ τὸν ὄρο **αὐτάρκεια**, και τοῦτο γιατί ἀπὸ ξένες χώρες μᾶς ἔχει μεταδοθεῖ μὲ κάποια χιμαϊρική σημασία ἀποτέλεσμα κατευθυνομένης οἰκονομίας ἐκεῖ, μὲ ἄγνωστες ἴσως δημοσιονομικές συνέπειες. σημαίνει τὴν ὀλοκληρωτική ἀπαλλαγὴ τῆς χώρας ἀπὸ κάθε εἰσαγωγή. "Αν λοιπὸν σὲ χώρες μὲ ἀρτιο τεχνικό ἐξοπλισμό, τέτοια προσπάθεια ἔδωσε ἀποτελέσματα συζητήσιμα, πολὺ λιγώτερο ἀξίζει νὰ μᾶς ἀπασχολήση ἐμᾶς, και θὰ κινδυνεύαμε, ἂν ἀκολουθούσαμε τέτοιες γραμμές, νὰ χάσωμε τὸν καιρό μας σὲ ἄγονη φιλολογία ὑποκαταστάτων (Brsatz). Ἐμεῖς νομίζω ἐνδιαφερόμαστε γιὰ μιὰ λογικευμένη προσπάθεια ἐπαρκείας τῶν ἀπαραιτήτων και σὲ ὅσα ζητήματα οἱ ἔτοιμες, ἐφαρμοσμένες ἀπὸ ἄλλους, λύσεις δὲ μᾶς ἐξυπηρετοῦν, νὰ δημιουργήσωμε ἀντίστοιχες σύμφωνα μὲ τίς τοπικές μας συνθήκες.

Τὰ κυριώτερα θέματα μελέτης.

Σ' αὐτὴ τὴν εἰσαγωγική ὁμιλία δὲ θὰ χωροῦσε νὰ σᾶς παρουσιάσω ἕνα ὀλοκληρωμένο σύστημα γιὰ ἔρευνα. Κι' αὐτὸ ἄλλωστε γιὰ νὰ γίνῃ σωστὰ θὰ ἔπρεπε νὰ βγῆ μὲ συνεργασία πολλῶν. Ἀρκοῦν ὠστόσο λίγες λέξεις ἀπάνω στὰ πιὸ νευραλγικά σημεῖα τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας μας σὲ καιρὸ πολέμου, γιὰ νὰ φανῆ πόσο πολλὰ εἶναι τὰ προβλήματα πού ἀξίζει νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν.

Ἀρχίζομε ἀπὸ τὸ σημαντικώτερο.

Διατροφή τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μὲ τὸ θέμα αὐτὸ ἀσχολήθηκε τελευταία κι' ὁ ἱατρικός κόσμος και ὁ Τύπος. (Δὲ βρίσκω σκόπιμες τίς ἀτέλειωτες ἐπιστημονικές διαμάχες ἀπὸ τίς ἐφημερίδες και νομίζω, πὼς ἀντίθετα ἀπὸ τὴ διαφώτιση πού σκοποῦν, προκαλοῦν σ' ἕνα ἀκατατόπιστο κοινὸ μόνο σύγχυση και ἀμφιβολία γιὰ τὴ θετικότητα τῆς ἐπιστημονικής ἔρευνας). Συζητήθηκε διεξοδικά, ἂν ὁ Ἑλληνικός Λαὸς ἦταν λιτοδίαιτος ἢ ὄχι, μὰ τὸ ζήτημά μας σήμερα δὲν εἶναι αὐτὸ παρὰ τὸ πὼς θὰ μπορέση νὰ τραφῆ ὁ λαὸς ἱκανοποιητικά ἀπὸ δὴ και μπρός.

Οἱ κυριότερες ἐλπίδες μας στρέφονται φυσικά στὴν γεωργία, πού προόδεψε σημαντικά τὰ τελευταία χρόνια, κι' ἔχει στάδιο γιὰ πολλὴ ἀκόμα ἀνάπτυξη, μὲ σχετικά εὐκόλα μέσα. Ἀντίθετα ἡ κτηνοτροφία μας, πάντοτε ἀσθενική, ὑπάρχει φόβος νὰ ἐλαττωθῆ ἂν σταματήσουν οἱ εἰσαγωγές σφαγίων. Εἶναι τέλος κι' οἱ βοηθητικές πηγές τροφίμων (ἀλλεῖα κ. ἄ.).

"Ας θεωρήσωμε πρόχειρα τὸ ζήτημα τῆς ἐπαρκείας τροφῶν κατὰ τὰ βασικά τους στοιχεῖα. Μποροῦμε ἴσως νὰ ἐλπίζομε ὅτι τὰ λίπη δὲ θὰ μᾶς λείψουν, ἀφοῦ ἐγκαταλείπονται ἀπὸ φυσικά προϊόντα μας. Τὸ ἴδιο ἀκόμη μπορεῖ νὰ εἰπωθῆ γιὰ τοὺς ὑδατάνθρακες, ἀφθονοῦς κι' αὐτοὺς σὲ πολλὰ τρόφιμα ἀπὸ τὴ γεωργία. Ἀνήσυχια θὰ πρέπη νὰ κοιτάζομε τὸ ζήτημα τῶν λευκωμάτων κι' ὠρισμένων ἴσως βιταμινῶν, πού προσπορίζονταν ὡς τώρα ἢ μεγάλῃ μᾶζα τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τρόφιμα πού θὰ ἐλαττω-

θοῦν ἢ θὰ μᾶς λείψουν (ρέγγες, μπακαλιάρους, κρέας, τυρὶ, γάλα κ. ἄ.).

Σὲ τί μποροῦν νὰ βοηθήσουν οἱ χημικοί;

Μποροῦν νὰ μελετήσουν συνδυασμούς ἰσορροπημένης τροφῆς ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἐγγύρια προϊόντα πού θὰ ὑπάρχουν σὲ σημαντικές ποσότητες.

Μποροῦν ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν ἀνάπτυξη βιομηχανοποιημένων τροφίμων, ἀπὸ θρεπτικές ὕλες πού ἀκατέργαστες δὲν εἶναι φαγώσιμες ἢ ἐλκυστικές.

Σημαντικὴ ὠφέλεια μπορεῖ νὰ προκύψει ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη εὐκόλων τρόπων διατηρήσεως τῶν τροφίμων. Σὲ μιὰ ἐποχὴ πού οἱ συγκοινωνίες θᾶναι δύσκολες, τὰ ψυγεῖα ἢ σταματημένα ἢ ἀνεπαρκῆ, κι' ὁ τενακὲς κι' ὁ κασιότερος ἀνύπαρκτα, ὀλοκληρὸς ὁ μηχανισμὸς τῆς κυκλοφορίας τῶν τροφίμων ἀναστατώνεται.

Εἶναι πιθανὸ στὴν ὑπαιθρο νὰ καταστρέφονται τὰ τρόφιμα, και οἱ πόλεις νὰ τὰ στεροῦνται. (Πολλοὶ θὰ θυμοῦνται και τὸ παράδοξο πὼς στὸν ἄλλο πόλεμο μᾶς στενοχώρησε και ἡ ἔλλειψη ἀλατιοῦ, πού εἶναι τὸ πιὸ ἀπλό μέσο γιὰ συντήρηση τροφῶν).

Τὰ θέματα μελέτης τοῦ χημικοῦ στὸ κεφάλαιο τῶν τροφίμων εἶναι πολυάριθμα. Καὶ τὰ πορίσματα τέτοιων μελετῶν μπορεῖ μιὰ μέρα νὰ φανοῦν πολὺ τιμὰ φτάνει — ὅπως τονίσαμε και γιὰ ὀλοκληρὸν συγκρότημα τῆς ἔρευνας πού προτεῖνομε — νὰ μὴ χάνουν καθόλου ἐπαφὴ μὲ τὴ σύγχρονη πραγματικότητα. ὥστε νὰ μὴ δίνουν λύσεις ἀνεδαφικές, κι' ὕστερα, διατυπωμένα μὲ τρόπο πού νὰ τὰ καταλαβαίνει κι' ὁ πιὸ ἀπλὸς ἄνθρωπος, νὰ πάρουν ὅσο γίνεται μεγαλύτερη δημοσιότητα. Τότε, μὲ τὴ βοήθεια πιά και τοῦ Κράτους, νὰ φτάσουν μὲ τρόπο πειστικὸ ὡς τὸ πιὸ ἀπόμερο χωριὸ Μόνου, ὅμως, τὰ θετικά συνοπτικά πορίσματα και χρήσιμες οδηγίες ὄχι θεωρίες και βιβλιογραφίες γιὰ φώτιση τοῦ λαοῦ.

Εἶναι αὐτονόητο ὅτι γιὰ τὰ ζητήματα τῆς διατροφῆς καθὼς και γιὰ τὸ πρόβλημα τῶν φαρμάκων, τὰ καλύτερα δυνατὰ συμπεράσματα θὰ τὰ δόση μιὰ συνεργασία τῶν Χημικῶν μὲ τίς ἐπιστημονικές ἱατρικές Ἐταιρεῖες τοῦ τόπου και σὲ περιπτώση ἐφαρμογῆς, ἄλλωστε, ὁ ἱατρικός κόσμος θὰ γίνῃ ὁ καθοδηγητής.

Πηγές ἐνεργείας—Καύσιμα. Ἡ παραγωγική ζωὴ τοῦ τόπου στηρίζεται σήμερα γιὰ κίνηση ὀλοτέλα στὸ ἐξωτερικό. Πιθανὲς μεταβολές, κι' ἴσως ὄχι σὲ μακρυνὸ μέλλον, εἶναι πὼς τὸ λιθάνθρακα θὰ ἀντικαταστήσῃ ὁ λιγνίτης κι' οἱ μονάδες πού ἐξαρτῶνται ἀπὸ μηχανές ἐσωτερικής καύσεως θὰ βρεθοῦν σὲ δυσκολίες ἢ θὰ προσαρμοσθοῦν ἢ θὰ σταματήσουν. Μεγάλες δυσχέρειες θὰ ἀντιμετωπίση ἡ συγκοινωνία τοῦ αὐτοκινήτου.

Ἡ προσαρμογὴ λεβήτων στὸ λιγνίτη (ὅπως μᾶς ἔδειξε και ἡ πείρα τῶν τελευταίων μηνῶν, πού χρησιμοποιήθηκε περιοδικὰ λιγνίτης) δὲν παρουσιάζει μεγάλες δυσκολίες. Χρειάζεται ὅμως νὰ μελετήσωμε κάθε ἐγκατάσταση ἀπὸ τώρα, γιὰ τίς ἀπαραίτητες μεταβολές στὶς σχάρες, γιὰ τεχνητὸ ἐλκυσμό, και νὰ συνηθίσωμε ἀκόμη τοὺς θερμοαστῆς στὴν κουραστική δουλειὰ τῆς τροφοδοσίας μὲ λιγνίτη. Σωστὸ εἶναι πάντως νὰ σημειωθῆ ὅτι στὶς ἐκτενέστερες μελέτες πού ὑπάρχουν γιὰ τὸ λιγνιτικό μας ζήτημα δὲ βρίσκει κανεὶς ξεκαθαρισμένες ἀπόψεις γιὰ τὸν συμφερότερο τρόπο χρησιμοποίησεως τοῦ μοναδικοῦ γιὰ τὴν ὥρα ἔθνικοῦ μας καυσίμου. Ὑπάρχει ἀκόμα ἔδαφος και γιὰ ἔρευνα και γιὰ καθοδήγηση.

Πολύτιμες ὑπηρεσίες θὰ προσφέρουν οἱ λιγνοστές ἀτμομηχανές πού σώθηκαν ἀπὸ τὴν ἐπέλαση τῆς Ντίζελ, και φροντίδα μας θὰ εἶναι μὲ ἔγκαιρες ἐπισκευές νὰ αὐξήσωμε τὸν ἀριθμὸ τους ὅσο μποροῦμε.

Ἡ διάδοση τῆς πετρελαιομηχανῆς στὶς ἐπαρχίες ἔφερε συχνὰ τὸ κακὸ πὼς νέκρωσε τὸ ἐνδιαφέρον

μας για τη χρησιμοποίηση των μικρών ύδατοπτώσεων που υπάρχουν σ' όλη την Ελλάδα. Μία και δε μπορεί να γίνει σήμερα πιά λόγος για τα μεγάλα υδροηλεκτρικά έργα, ως κοιτάζουμε πώς να χρησιμοποιήσουμε τις μικρές ύδατοπτώσεις, με έγχωριες εγκαταστάσεις, για πολλές μικροβιομηχανίες της επαρχίας.

Το αυτοκινητιστικό μας πρόβλημα στον περασμένο πόλεμο λύθηκε, νομίζω, με το νέφτι. Σήμερα τέτοια λύση δε θάταν ικανοποιητική, πρώτα γιατί ο αριθμός των αυτοκινήτων είναι πολύ μεγάλος κι' ύστερα γιατί το νέφτι, υλικό που το έχουμε σε περιορισμένη ποσότητα, είναι έξ' άλλου και πολύτιμος οργανικός διαλύτης για πολλές άλλες ανάγκες. Σωστή λύση — όπως προτάθηκε τελευταία κι' από ειδικούς μας — είναι η εφαρμογή σε μεγάλη κλίμακα φορητών αεριογόνων. Τόσο γι' αυτά, όσο και για την προσαρμογή των μηχανών Ντίζελ σε τροφοδότηση αερίου δεν υπάρχει πείρα στον τόπο μας και θάχρειαστή μελέτη και πειστική διδασκαλία.

Παράλληλα με τα καύσιμα έρχεται και το πρόβλημα των λιπαντικών. Είναι διάχυτη η έντύπωση πώς μπορούμε να τα αντικαταστήσουμε με το ελαιόλαδο, αλλά για τις λεπτομέρειες της εφαρμογής θάπρέπει να μάς μιλήσουν οι ειδικοί.

Βιομηχανικά ζητήματα. Η ελληνική βιομηχανία, φτασμένη στη σημερινή αξιολογηθήση της με ιδιωτικές προσπάθειες, ακαθοδήγητες από μια γενικώτερη βιομηχανική πολιτική του Κράτους, είναι φυσικό να παρουσιάσει συγκρότηση ανισοστάθμητη ώρισμένοι κλάδοι της είναι πληθωρικοί και ανταγωνίζονται, άλλοι είναι ασθενικοί κι' άλλοι ολότελα μάς λείπουν. Αυτό θά μάς γίνει ιδιαίτερα αισθητό αν μια μέρα σταματήσει η έπικρινωνία με το έξωτερικό.

Σε ειρηνικούς καιρούς, και με προϋπόθεση σχετικά έλευθέρου έμπορίου, μιλούσαμε για βιομηχανίες «βιώσιμες», με τη σημασία που δίνει στον όρο η ορθόδοξη πολιτική οικονομία, και τέτοιες βιομηχανίες κοιτάζαμε να προτιμούμε. Σε καιρούς όμως περιορισμών δείχνονται απαραίτητες και μερικές βιομηχανίες «σκοπιμότητας», που έξυπνηρετούν πρόσκαιρα έπιταχτικές ανάγκες της χώρας.

Δε θά συστήσωμε βέβαια, να ιδρυθούν σήμερα βιαστικά όσα εργοστάσια μάς λείπουν. Μπορούμε όμως, σίγουρα, ο καθένας στην ειδικότητά του, να δημιουργήσωμε εύκολα μέσα στα σημερινά εργοστάσια μας αρκετούς τέτοιους κλάδους σκοπιμότητας. Αν κατορθώσωμε, ακολουθώντας τέτοιες σκέψεις, να μορφώσωμε μια σωστή πολιτική βιομηχανικής προσαρμογής θά ελπίζωμε να καλυφθούν πολλές μελλοντικές έλλειψεις προϊόντων και εργοστάσια που από τη φύση των υλικών που κατεργάζονται έχουν τη βεβαιότητα πώς θά μείνουν κλειστά, θά μπορούν κι' αυτά να ελπίζουν πώς με κατάλληλη προσαρμογή έχουν πιθανότητες να εργαστούν. (Δόθηκαν εδώ, αναλυτικά, παραδείγματα δυνατής προσαρμογής εργοστασίων: σά συμπέρασμα, κάθε σχεδόν εργοστάσιο που έχει άτμολέβητα και κίνηση προσαρμόζεται εύκολα για πολλές άλλες κατεργασίες).

Στην πιθανή παρατήρηση ότι αυτά θά τα φροντίσει μόνος του κάθε βιομήχανος άμα φτάσει στο άπροχώρητο, θά αντιτάξωμε ότι μια μελετημένη προσαρμογή θά απαιτήσει ίσως λίγα συμπληρωματικά μηχανήματα, όργανα μετρήσεων και βοηθητικά χημικά υλικά, που μόνο αν τα προβλέψωμε από τώρα ένόσω έπικρινωνούμε άκόμα με το έξωτερικό, υπάρχει έλπίδα να τα έχουμε όταν θά μάς χρειαστούν.

Μεγάλο και δύσκολο θά είναι το πρόβλημα της ανάπροσαρμογής πολλών βιομηχανιών σε νέες πρώτες ύλες, της ανάγκης από την ξένη όμως τεχνολογία θά δανειστούμε κάποιες λύσεις που είναι εφαρμόσιμες κι' από μάς.

Μ' όλο που δε θά άσχοληθούμε εδώ με τεχνολογία. ένδιαφέρει, με παρέκβαση, να σημειώσωμε ότι την αναγκαστική βιομηχανική προσαρμογή την κάνει ο τεχνολόγος δυνατή συνδυάζοντας δυό αντίθετους δρόμους: λύσεις πρωτοποριακές (τεχνητές ύλες, συνθετικά) και συστήματα παλιά, λησμονημένα. Κι' έτσι κοντά στην έπιστημονική έννημέρωση θά χρειαστεί ο βιομήχανος χημικός και κάτι άλλο: τη συνήθεια ή τεχνική του συνείδηση να μην αντιδρά, όταν, συχνά, αναγκάζεται να ακολουθή μεθόδους με άπολογισμούς που σε ομαλούς καιρούς θά ήταν άπαγορευτικοί αν όχι καταστροφικοί. (Στην παραγωγή πολεμικής έποχής το κόστος χάνει τη συνηθισμένη του σημασία).

Φάρμακα, χημικοτεχνικά κλπ. Το πώς θά αντιμετώπισθούν μελλοντικά τα κενά της χημικής μας βιομηχανίας (ιδίως της μεγάλης ηλεκτροχημικής) φοβάται κανείς αν το σκεφτεί. Σκοτεινό φαίνεται το ζήτημα για τα λιπάσματα και τα χημικά που βοηθούν τη γεωργία.

Πολύπλοκο και άπαιτητικό θά είναι το πρόβλημα των φαρμάκων και των ποικίλων χημικοτεχνικών σκευασμάτων που έχουν βοηθητικού ρόλου σε πολλές βιομηχανίες. Είναι γνωστό πώς και η φαρμακοτεχνία και η τεχνολογία της βιομηχανίας έξελίχτηκαν τις τελευταίες δεκαετηρίδες προς το δρόμο των ιδιοσκευασμάτων (σπειαλιτέ) και ειδικών προϊόντων με έμπειρικά όνόματα (όργανικοί διαλύτες, έξευγενιστικά, άντοξειδωτικά, καταλύτες κλπ.). Η μεγάλη τους διάδοση έξηγείται με τα έξαιρετα, συχνά, άποτελέσματα της εφαρμογής. Ίσως η έλλειψη ιδιοσκευασμάτων να μπορέσει ως ένα σημείο ν' αντικρουστεί με άναδρομη έξου καιρούς της φαρμακογνωσίας και της συνταγής, με δυνατότητες έλιγμών άπάνω σε βασικά φάρμακα προσιτά. Και για τη σύσταση των μοντέρνων χημικοτεχνικών οι βάσεις είναι γνωστές ώστε η άναπλήρωση τους να έχη έλπίδες έπιτυχίας.

**

Για την περίπτωση της εφαρμογής δε θά ξεχάσωμε και την άναγκη της απαραίτητης προσαρμογής της Κρατικής Νομοθεσίας. Πολλοί νόμοι είναι σήμερα περιοριστικοί και θά χρειαστή να τροποποιηθούν (πρόχειρο παράδειγμα η νομοθεσία του οινόπνεύματος) Δε μπορεί το Κράτος, σε ώρες άναγκης να σκέπτεται μόνο φοροτεχνικά.

Ευαίσθητο σημείο, στις σχέσεις Κράτους και βιομηχανού, θά είναι να καθοριστεί, για νέα προϊόντα, που είναι τα όρια άνάμεσα σε ποιότητες άναγκης και σε νοθεία.

**

Τέτοια είναι, σε ένδεικτική μόνο παράθεση, μερικά από τα ένθικά προβλήματα, που άφορούν το χημικό, και γυρεύουν τη λύση τους από τώρα. Οι στατιστικές μας θά βοηθήσουν να δούμε και το συνολικό τους πλήθος και την αξιολογική τους διαβάθμιση.

Κάθε προσπάθειά μας για τη θετική αντιμετώπισή τους θά χαρίζη σ' όλους τίτλους τιμής.

(Σημείωση: Στη συζήτηση που ακολουθήσε έμειναν οι κ. κ. Θ. Βαρούνης, Κ. Δόσιος, Σ. Καλογερέας, Γ. Καραγκούνης, Ι. Καράς, Α. Κώνστας και Α. Τσιριμώκος).

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Ε. Ε. Χ. ΤΗΣ 9)3)1941

Παρόντα 60 μέλη. Ἡ Συνέλευσις διὰ βοῆς ἐκλέγει τὸν κ. Ἰ. Καρᾶν ὡς Πρόεδρον καὶ Γραμματεῖς τοὺς κ. κ. Εὐ. Σκυλακάκη καὶ Β. Μαρινάκη.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισιν ψηφίσματος ἐκτίθεται ἡ λογοδοσία τοῦ Δ. Σ. ὑπὸ τοῦ Γ. Γραμματέως κ. Διον. Καραθανάση ὡς κάτωθι ἐν περιλήψει:

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του (κατὰ τὰ τέλη Μαρτίου 1939) τὸ Δ. Σ. ἐξήτασεν εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις του ἐν πρὸς ἐν ἐν λεπτομερεῖα τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου μας καὶ ἐξ αὐτῶν προέκρινε τὰ ἑκ τῶν πράγματων προκυψάσας ἀνάγκας τῶν σημασίας πρὸς ἄμεσον λύσιν προέχοντα. Ταῦτα δὲ ἦσαν ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως περὶ ἐργασίας χημικῶν, τὸ Ταμεῖον Συντάξεως, τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τοῦ χημικοῦ ἐν ὥρᾳ πολέμου ἢ στρατεύσεως τῆς χώρας, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου 3518 καὶ ἡ τροποποιήσις τούτου κατὰ τὰς ἐκ τῶν πραγμάτων προκυψάσας ἀνάγκας καὶ ἡ τροποποιήσις τοῦ Νόμου 6129 πρὸς μεγαλύτεραν διασφάλισιν καὶ προστασίαν τοῦ ἐπαγγέλματος ἡμῶν.

Ἐκ παραλλήλου τὸ Δ. Σ. κατὰ τὸ διάστημα τῆς διετοῦς θητείας του ἐμελέτησε καὶ ἐπεδίωξε τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν ἰδιωτικῶν χημικῶν ἐργαστηρίων, ἐλπίζει δὲ ὅτι προσεχῶς τὸ ἐπὶ τοσοῦτον καθυστερηθὲν ζήτημα θὰ λάβῃ τὴν δέουσαν λύσιν.

Τὸ ζήτημα τεσσάρων συναδέλφων τοῦ Ὑφυπουργείου Ἀγορανομίας, ὑπηρετούντων ἀπὸ μακροῦ μὲ τὸν βαθμὸν γραμματέως β' ἐλύθη εὐνοϊκῶς προαχθέντων τούτων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ.

Διὰ τὸ ἀφορῶν ἐπίσης ὁμάδα συναδέλφων παλαιῶν ζήτημα, τὸ ζήτημα τῶν ἐπιμελητῶν τῶν Πρακτικῶν Λυκείων, ἐπετεύχθη κατόπιν συντόνων ἐνεργειῶν ἡμῶν παρὰ τῷ κ. Ὑφυπουργῷ Ἐθνικῆς Παιδείας ἡ προαγωγὴ αὐτῶν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ διευθυντοῦ.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς συλλογικῆς συμβάσεως ἤρχισεν ἀνακινούμενον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Μαΐου 1939, ἐπεβραδύνθη ὅμως ἡ ὑπογραφή ταύτης ἔνεκα τῆς ἀρχικῶς ἐκδηλωθείσης ἀντιδράσεως τῶν ἐκπροσώπων τῆς βιομηχανίας μὴ ἀποδεχομένων πολλὰς τῶν ἀποφάσεων μας. Τελικῶς ὅμως ἡ ἀντίδρασις αὕτη ἐκάμφθη καὶ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν βιομηχανῶν ὅτι συμφέρον αὐτῆς ταύτης τῆς βιομηχανίας εἶνε ἡ ἐπαρκὴς ἀμοιβὴ τοῦ τόσο μωχθοῦντος διὰ τὴν βιομηχανίαν χημικοῦ καὶ ὑπεγράφη ἡ νέα συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας τὴν 21 Νοεμβρίου.

Διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Ταμεῖου συντάξεως κατεβλήθησαν πλείοται προσπάθειαι καὶ ἐνέργειαι ἐκ μέρους τοῦ Δ. Σ. ἡ λύσις του δὲ φαίνεται προσεχῆς.

Διὰ τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα κατεβλήθησαν ἐπίσης αἱ δέουσαι ἐνέργειαι μὲ ἀποτελέσματα εὐχάριστα.

... Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. 3518 τὸ Δ. Σ. προέβη εἰς εὐρυτάτας ἐνεργείας παρὰ τῷ Ὑφυπουργῷ Ἐργασίας, τὸ ὁποῖον διενήργησεν ἔλεγχον τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν Ν. 3518 βιομηχανιῶν, δι' ἀποστολῆς εἰς ἐκάστην ἐξ αὐτῶν δελτίων πρὸς συμπλήρωσιν μὲ ἐρωτήματα σχετικὰ μὲ τὸν παρὰ τῇ ἐπιχειρήσει ἐργαζόμενον ὑπευθύνων χημικόν. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ δὲν εἶνε οἷα προσεδόκα τὸ Δ. Σ., διότι χωρὶς ἀμφιβολίαν ἡ βασικὴ αἰτία ἔγκειται εἰς τὴν ἀτέλειαν τοῦ Νόμου. Ἐμελετήθη ὅθεν τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ν. 3518 κυρίως ὡς πρὸς τὴν ἀπλοποίησιν τῆς διαδικασίας του καὶ τὴν ἀξίωσιν

τῶν ποινῶν τῶν παραβατῶν αὐτοῦ καὶ τὴν κατὰ τῆς διπλοθεσίας, μὲ ρητὰς διατάξεις, κατοχύρωσιν. Ἡ ὅλη ἐργασία ἐπροχώρει καλῶς, κατόπιν ἐπανειλημμένων συσκέψεων μετὰ τῶν ἀρμοδίων, ἡ ἐπέλευσις ὁμῶς τοῦ πολέμου ἀνέστειλε τὴν συνέχισιν τῆς ἐργασίας ταύτης.

Τὸ πρόβλημα τῆς παρατηρηθείσης ἐσχάτως ἀθρόας ἐγγραφῆς τῶν φοιτητῶν εἰς τὰς χημικὰς σχολὰς τῶν δύο ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων ἀπησχόλησε τὸ Δ. Σ. εἰς πλείστας ἐνεργείας. Ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν ἡμῶν αὐτῶν ἦτο ἡ εἰσαγωγὴ 20 φοιτητῶν διὰ τὸ Χημικὸν Τμήμα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ 15 σπουδαστῶν εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἐπίσης τὸ Δ. Σ. ἔλαβε θέσιν καὶ εἰς οὐκ ὀλίγας ἐνεργείας προέβη εἰς τὸ Ὑπουργ. Ἐθν. Παιδείας καὶ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν ἐδρῶν τῶν ἀφορωσῶν τὴν μόρφωσιν τῶν χημικῶν καὶ τὴν ἴδρυσιν τῆς τακτικῆς ἔδρας τῆς βιομηχανικῆς χημείας μὲ δύο ἐπικουρικὰς τῆς βιομηχανικῆς καὶ τῆς ἀναλυτικῆς χημείας.

Ἀποτέλεσμα ὡσαύτως τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Δ. Σ. παρὰ τῷ κ. Ὑπουργῷ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἦτο ἡ κατάργησις τοῦ τμήματος μορφώσεως βοηθῶν χημικῶν παρὰ τῇ σχολῇ «Μέτων».

Περαιτέρω ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐνώσεως ἐκθέτει ἄλλας εἰδικωτέρας σημασίας ἐνεργείας τοῦ Δ. Σ. καὶ ἀναλύει δι' ὀλίγων τὴν μέλλουσαν ἡ ἀκολουθηθῆν γραμμὴν πρὸς συνέχισιν τῆς δράσεως τοῦ μέλλοντος Δ. Σ.

Ἀναγινώσκειται ἀκολουθῶς ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς Γενικῆς Χημικῆς Βιβλιοθήκης ὑπὸ τῆς κ. Ἰωαννίδου Μελά ἔχουσα ὡς κάτωθι:

Τὴν 31/12/40 ἡ βιβλιοθήκη περιελάμβανε συγγράματα καὶ περιοδικὰ μὲ αὐξοντα ἀριθμὸν Μητρώου 797 ἦτοι τόμους 916. Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς βιβλιοθήκης ἐν συνόλῳ Δραχμ. 107.157,60 ἐξ ὧν ἐχρησιμοποιήθησαν δι' ἀγορὰν βιβλίων 41.168,60. Ἡ ὅλη περιουσία τῆς βιβλιοθήκης ἀνέρχεται εἰς 236.352,70 δρχ.

Ἡ ἐπιτροπὴ καταθέσασα ἤδη τὴν ἦν ἔλαβε πέρουσι ἐντολήν, ἐπιθυμεῖ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δωρητὰς βιβλίων; Τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τὸ Ἐργαστήριον τῆς ἀνοργ. χημείας τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου, τὴν Ἐταιρίαν οἶνων καὶ οἰνοπνευμάτων μετὰ τοῦ χημικοῦ κ. Κουσίδη, τὴν Α. Ε. Κεραμεικὸς καὶ τοὺς Διευθυντὰς αὐτῆς Α. καὶ Ρ. Δαρρῆγον καὶ τοὺς κ. κ. Ἐδιππίδην, Ἄν. Κώνσταν, Ν. Χατζηδάκη, Λ. Πίντον, Λέανδρον Νικολαΐδην, Ι. Καρᾶν καὶ τὸν διακεκριμένον βοτανικόν κ. Χαρ. Διαπούλην. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν τοὺς κ. κ. Ι. Παπασιλέκαν, Κ. Κωνστατέλλον, τοὺς ἐν Λονδίῳ συναδέλφους κ. κ. Τσεργᾶν καὶ Καμπίτην διὰ τὰς χρηματικὰς αὐτῶν δωρεάς. Περισσότερον ὁμως πρέπει νὰ ἐξάρωμεν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν στοργὴν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν μεθ' οὗ περιβάλλει τὴν ἰδέαν τῆς βιβλιοθήκης ὁ Σύλλογος χημικῶν βιομηχανίας καὶ εἰς δὲν πολλὰ ὁμολογουμένως ὀφείλει ἡ Γεν. Χημ. Βιβλιοθήκη.

Ἀποβλέποντες εἰς τὸ μέλλον ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἀρξαμένη γενναία κίνησις περὶ τὴν Γεν. Χημικὴν Βιβλιοθήκην θὰ συνεχισθῇ πρὸς ὀλοκλήρωσιν.

Ἀναγινώσκειται ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Χημικῶν Χρονικῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Γεωργαλάκη διὰ τῆς ὁποίας διαπιστοῦται ἡ κατιοῦσα ἐξέλιξις τοῦ Περιο-

δικού κατά τὸ 1940 λόγω τῶν πολεμικῶν συνθηκῶν τονίζεται δὲ ἡ ἀνάγκη ἐξευρέσεως οἰκονομικῶν μέσων διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Περιοδικοῦ.

Ἀναγινώσκειται ὁ οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Μαυρεϊδοπούλου (ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 12]1940 Τεύχος).

Ἀναγινώσκειται ἡ ἔκθεσις Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἧς διαπιστοῦται ἡ κανονικὴ καὶ τυπικὴ ἐγγραφή τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐνώσεως καὶ ὅτι ἡ καθαρὰ χρηματικὴ περιουσία τῆς Ε.Ε.Χ. κατὰ τὴν 31/

12/1940 ἀνῆρχετο εἰς 47.975.25 καὶ διὰ τὰ Χημικὰ Χρονικά εἰς 13.829.50.

Ἐπακολουθεῖ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω εἰς λαμβάνουν μέρος οἱ κ. κ. Γ. Γεωργακόπουλος, Β. Μαυρεϊδόπουλος, Δ. Καραθανάσης, Ν. Καρνῆς, Β. Μαρινάκης, Κ. Νεῦρος, Ι. Δημητριάδης, Ι. Καρᾶς, Κ. Γεωργακοπούλου, Ἄν. Κώνστας, Ε. Σκυλακάκης, Μακρῆς, Γ. Μάρουγγας, Σ. Ἀρβανίτης, Ι. Κανδῆλης, Ἄλ. Μάλτος, Μ. Γεωργαλάκης, Μ. Σκουλάτος. Ἐγκρίνεται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ε. Ε. Χ. διὰ τὸ 1941 ὡς ἀκολουθῶς :

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ Ε.Ε.Χ. ΕΤΟΥΣ 1941

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
1) Δικαιώματα ἐγγραφῆς νέων μελῶν 40X50	2.000.—	Ἐνοίκιον Γραφείων	60.000.—
2) Συνδρομαὶ 1941 ἐγγεγραμμένων 845X300	253.500.—	Γραφικὰ	3.000.—
Συνδρομαὶ ἐγγεγραφομένων 40X150	6.000.—	Φωτισμὸς—θέρμανσις—καθαριότης	10.000.—
II ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ		Τηλεφωνικά, ταχυδρ. τηλεφων.	10.000.—
Πρόστιμα ὑπαλλήλικου προσωπικοῦ	1.—	Ἐντυπα	5.000.—
» μελῶν	1.—	Συνδρομαὶ περιοδ. Ἐφημ. Κυβερνήσεως	1.500.—
Δωρεαὶ	1.—	Δικαστικά	3.000.—
Διάφοροι ἔκτακτοι εἰσπράξεις	1.—	Ἐπιπλα καὶ σκεύη	5.000.—
III ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑ ΕΣΟΔΑ		II ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ	
Ἐκ δικαιωμάτων ἐγγραφῆς παλαιῶν μελῶν 55X50	2.750.—	Μισθὸς προσ. ὑπαλλήλου 12X2.800	33.600.—
Ἐκ συνδρομῶν προηγουμένων ἐτῶν ἐγγεγραμμένων	356.000.—	» καθαριστρίας 12X300	3.600.—
Ἐκ συνδρομῶν προηγουμένων ἐτῶν μὴ ἐγγεγραμμένων	108.625.—	Ἄμοιβη λογιστοῦ 12X500	6.000.—
Συνδρομαὶ 55 μελῶν διὰ τὸ 1941	16.500.—	» νομικοῦ συμβούλου	3.000.—
IV ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΣΟΔΑ		Ὀδοιπορικὰ	5.000.—
Τόκοι	1.000.—	Διάφορα τέλη	3.000.—
Ἐνοίκια Χημικῶν Χρονικῶν	18.000.—	III ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ	
Ἐνοίκια Συλλόγου χημικῶν Βιογ/ας	6.000.—	Δύο τακτικῶν Γενικῶν Συνελεύσεων	2.000.—
V ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ		Δύο ἐκτάκτων » »	2.—
Ἐνοίκια	5.000.—	Δι' ὀργάνωσιν Συνεδρίου	1.—
Ἡλεκτρικῶν	1.000.—	IV ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΠΟΣΟΣΤΩΝ	
776.379.—		Εἰσπράκτορος Ἀθηνῶν 12% ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων	40.000.—
		Εἰσπράκτορος τοπικῶν Συλλόγων ἐπὶ τῶν εἰσπραχθέντων	20.000.—
		Δημοσίου εἰσπράκτορος 50%	5.—
		Περιοδικὸν «Χημικὰ Χρονικά» 1/3	180.000.—
		V ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ	
		Βιβλιοθήκη - Περιοδικὰ	10.000.—
		VI ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΞΟΔΑ	
		VII ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ	
		Ἐνοίκια	5.000.—
		Ἡλεκτρικῶν	1.000.—
		Σύνολον δαπανῶν	419.708.—
		Περίσσευμα χρήσεως	356.676.—
		776.379.—	

Ἡ συνέλευσις τέλος ἐγκρίνει τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας λογοδοσίας καὶ οἰκονομικὰς ἐκθέσεις καὶ ὀρίζει ἡμέραν ἀρχαιρεσιῶν τὴν 27/4/1941 καὶ ἐκλέγει ὡς μέλη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοὺς κ. κ. Α. Λεμπέσην, Δ. Καρατζίαν, Ζ. Ἰωαννίδου—Μελά,

Π. Βαϊνδιρλή, ἀναπληρωματικὰ δὲ τοὺς κ.κ. Β. Μαρινάκη καὶ Ι. Κανδῆλην.

Ὁ κ. Πρόεδρος εὐχαριστεῖ τὴν συνέλευσιν διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν συνδρομὴν τῶν μελῶν πρὸς διεξογωγὴν τῶν συζητήσεων καὶ λύει τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1.30' μ.μ.

ΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ Α' ΕΞΑΜΗΝΟΝ ΤΟΥ 1941 ΕΚΔΟΘΕΙΣΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΟΥ Γ.Χ.Κ.

- Εγκ. 1/10—1—1941: Περί έπαυξήσεως του διά του Διατάγματος της 2—11—1934 καθορισθέντος χρόνου, καθ' όν δύναται να παρατείνεται ή προς εξαγωγήν προθεσμία οίνων γλυκέων άναμειγμένων μετ' οίνοπνεύματος (Έφ. Κυβ. Α' 435 16—12—1940).
- Εγκ. 4/7—3—1941: Περί άνωτάτου όριου ύγρασίας ζυμαρικών: καθορίζεται άνωτάτον όριον ύγρασίας ζυμαρικών 13,5% διά την θερινήν περίοδον και 14% διά την περίοδον από 15 Σεπτεμβρίου μέχρι 15 Ιουνίου. (Έφ. Κυβ. Β' 447—3—1941)
- Εγκ. 7/6—4—1941: Περί των όρων ούς δέον να πληροί ή εις την κατανάλωσιν φερομένη σταφιδίνη Έφ. Κυβ Β' 67/10—4—1941: Τροποποιείται ή δεύτερα παράγραφος της άποφάσεως 643/1940 ώς εξής: 2) Η πυκνότης της σταφιδίνης εις βαθμούς Μπωμέ, δέον να μη έινε μικρότερα των 41,50 βαθμών Μπωμέ, εις θερμοκρασίαν 15°, ή δε εις σάκχαρον περιεκτικότης ώς ίμβερτοσάκχαρον λογιζόμενον, δέον ν' άνέρχηται τουλάχιστον εις 71%.
- Εγκ. 8/6—4—1941: Περί τροποποιήσεως της ύπ' αριθ. 349, 417/1938 άποφάσεως «περί συμπληρώσεως της ύπ' αριθ. 12/1931 άποφάσεως περί των όρων της πώλησεως του εις την κατανάλωσιν προσφερομένου έλαιού έλαίας» (Έφ. Κυβ. Β' 67/10—4—1941).
- Εγκ 10/6—4—1941: Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της ύπ' αριθ. 438 1939 «περί των όρων ούς δέον να πληρωσι τά εις την κατανάλωσιν προσφερόμενα είδη άλλαντοποιίας» (Έφ. Κυβ. Β' 67/10—4—1941).

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ

- 9067.—«Μέθοδος άποφυγής ζυμώσεως σιροπιών εκ σταφίδων, χαρουπιών και σύκων διά χρησιμοποίησεως χλωρίου ή των παραγώγων αυτού» εις τον Όρέστην Ι. Στεφανόπουλον, χημικόν, κάτοικον Αθηνών, Καλλιγὰ 35
- 9077.—«Μέθοδος προς παρασκευήν και χρησιμοποίησιν νέων προϊόντων συμπυκνώσεως» εις την έν Βασιλεία Έλβετίας έδρεύουσαν εταιρείαν Gesellschaft für Chemische Industrie in Basel
- 9085.—«Βελτιώσεις εις την πλαστούργησιν πολυμερών ύλών» εις την έν Wilmington Delaware των Ην. Πολιτειών έδρεύουσαν εταιρείαν E. I. Du Pont de Nemours & Company.
- 9086.—«Μετατροπή κυκλικών άμιδιών εις γραμμικά πολυαμίδια» εις την έν Wilmington, Delaware, των Ηνωμ. Πολιτειών έδρεύουσαν εταιρείαν E. I. Du Pont de Nemours & Company
- 9100.—Τρόπος βαφής χημικής μετάξης διά χρωμάτων έλληνικής άνιλίνης» εις τον Σπυρ. Ν. Γεράκη, βαφέα, κάτοικον Παλ. Κοκκινιάς Πειραιώς, Βασ. Στάη 64.
- 9127.—«Συνθετικά πολυμερή» εις την έν Wilmington, Delaware, των Ην. Πολιτειών έδρεύουσαν εταιρείαν E. I. Du Pont De Nemours & Company.
- 9131.—«Μέθοδος προς παρασκευήν ενώσεων με άντι κοκκικήν ένέργειαν» εις την έν Uípest Ουγγαρίας έδρεύουσαν εταιρείαν Chinoín Gyógyszer és Vergés zeti Termékek Gyára R. T. (Dr Kereszty és Dr. Wolf).
- 9149.—«Στιλβωτικών ύγρον δι' ύποδήματα» εις τον Νικ. Θ. Τερζήν, ιδ ύπάλληλον, κάτοικον Αθηνών, Ηρακλειδών 40.
- 9152.—«Μέθοδος άναπαραγωγής του τρυγικού όξέος εκ του σχηματισθέντος διζετρυγικού όξέος εις διαλύματα τρυγικού όξέος» εις τον Άνδ. Δ Σαραντόπουλον, χημικόν-μηχανικόν, κάτοικον Αθηνών, Μιαούλη 16.
- 9155.—«Μέθοδος παρασκευής πλαστικών ύλών» εις τους Δημ. Σ. Κατακουζηνόν και Σολ. Ε. Βρισμιτζήν, χημικούς, κατοίκους Αθηνών, Μ. Βόδα 137.
- 9158.—«Ατμισις ίνών μεταξυ άπαγωγού σωλήνος και τροφοδοτικού τροχού» εις την έν Wilmington, Delaware, των Ην. Πολιτειών, έδρεύουσαν εταιρίαν E. I. Du Pont de Nemours & Co.
- 9159.—«Μέθοδος και συσκευή διά την παραγωγήν πλαστικών κατασκευασμάτων (Structures)» εις την έν Wilmington, Delaware, Ην. Πολιτειών έδρεύουσαν εταιρίαν E. I. Du Pont de Nemours & Company.
- 9160.—«Μέθοδος και συσκευή διά την παραγωγήν πλαστικών κατασκευασμάτων (Structures)» εις την έν Wilmington, Delaware, Ην. Πολιτειών έδρεύουσαν εταιρίαν E. I. Du Pont de Nemours & Company.
- 9161.—«Πολυμερείς ύλαι» εις την έν Wilmington, Delaware, Ην. Πολιτειών έδρεύουσαν εταιρίαν E. I. Du Pont De Nemours & Co.
- 9162.—«Νήματα ραφής» εις την έν Wilmington, Delaware, Ην. Πολιτειών έδρεύουσαν εταιρείαν E. J. Du Pont De Nemours & Co.
- 9163.—«Μέθοδος προς παρασκευήν έγχρώμων νημάτων εκ συνθετικών γραμμικών πολυαμιδιών» εις την έν Wilmington, Delaware, Ην. Πολιτειών εταιρίαν E. J. Du Pont De Nemours & Co.
- 9166.—«Μέθοδος παρασκευής λιπών βυρσοδεψίας, πρώται ύλαι, κατεργασία αυτών και προϊόντα» εις τον Μάριον Ξ. Σερδάρην, χημικόν — μηχανικόν, κάτοικον Αθηνών (Αραχώβης 16).
- 9181.—«Τρόπος παρασκευής κρυσταλλικής δεξτροζης εις στερεάν μάζαν εκ σταφίδος ή γλευκούσας διά κυπέλλώσεως» εις τον Κων. Ι. Μωραίτην, χημικόν, κάτοικον Μοσχάτου (Κεφαλληνίας & Γεωργίου Β')
- 9188.—«Συνθετική ύλη προς έπίστρωσιν και κατασκευήν κηρωτών ύφασμάτων (μουσαμάδων)» εις τον Σπυρ. Δ. Δακορόν, μηχανικόν, κάτοικον Ν. Κοκκινιάς Πειραιώς (Π. Ράλλη 57).
- 9190.—«Μέθοδος παρασκευής πλαστικών ύλών εξ άλλών διαφόρων προελεύσεων έν μέρει ή πλήρως άπολιπανθέντων έν συνδυασμῳ μετά τεχνητών ρητινών» εις τους Δημ. Σ. Κατακουζηνόν & Σόλωνα Ε Βρισμιτζήν, χημικούς, κατοίκους Αθηνών (Μ. Βόδα 137)
- 9191.—«Βελτιώσεις των έγχρώμων φωτογραφικών στοιχείων» εις τό έν Έλλάδι (Αθήναι Καραγεώργη της Σερβίας 6) έδρευον ύποκατάστημα της έν Ρότσεστερ των Ην. Πολιτειών έδρευούσης εταιρείας «Ήστμαν Κόντακ Κόμπανυ».
- 9197.—«Μέθοδος προς λήψιν φθοριούχου άργιλιού» εις τους 1) έν Βερολίω έδρεύουσαν εταιρείαν «Rutgerswerke A.—G» και 2) Leopold Kahl κάτοικον Βερολίνου.
- 9200.—«Αντικρυστογαμικά προϊόντα προς γεωργικήν χρήσιν» εις την έν Τουρίνω Ιταλίας έδρεύουσαν εταιρείαν «S. A. Stabilimenti di Rumianca».
- 9201.—«Αντικρυστογαμικά προϊόντα προς γεωργικήν χρήσιν» εις την έν Τουρίνω Ιταλίας έδρεύουσαν εταιρείαν «S. A. Stabilimenti di Rumianca».
- 9204.—«Πλαστική ύλη εκ φύτρων χαρουποσπόρου» εις τον Άχιλλέα Δ. Κουτσικόπουλον, Φοιτητήν της χημείας, κάτοικον Χαλανδρίου.
- 9216.—«Είδική συσκευασία δεσμεύουσα την νικωτίνη και τάς σχηματιζόμενας ενώσεις κατά την καύσιν του καπνού» εις τον Εύάγγελον Μ. Μάσην, εισοδηματίαν, κάτοικον Αθηνών (Σόλωνος 18).
- 9233.—«Κρέμα καθαρίζουσα τάς χείρας εκ πάσης λιπαράς ούσιας ή μη, έγχρώμου ή άχρόου» εις τον Άγκόπ Ο. Παπαζιάν, κάτοικον Αθηνών (Σαρρή 28).
- 9234.—«Μέθοδος παρασκευής στιλβωτικού (βερνικίου) ύποδημάτων και δερματινών ειδών έν γένει ή εξ άπομιμήσεως δέρματος τοιούτων» εις τον Έπαμ. Γ. Κορώνην, κάτοικον Αθηνών (Κιλκίς 22 α).

Β. Μα.
σιν διά
ρός διε-
δρίασιν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΧΗΜΙΚΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 10-ΤΗΛ. 31.552

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 1942

Κατάστασις τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1942

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
ΡΕΥΣΤΟΝ Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
Καταθέσεις παρὰ Τραπεζαίς :	Υπόλοιπον διαχειρίσεως ἔτους 1942 1.278.697.—
Ἐθνικὴ Τράπεζα 1.165.411.—	ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ
Ταμείων :	Πιστωτικοὶ λογαριασμοὶ :
Μετρητὰ 123.573.—	Διάφορα 10.287.—
Δραχ. 1.288.984.—	Δραχ. 1.288.984.—

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΕΤΟΥΣ 1942

ΕΣΟΔΑ	ΔΑΠΑΝΑΙ
Καταβολαὶ ἠοφολισμένων :	Δαπάναι Διοικήσεως
Τακτικά 464.700.—	Διοικητικὰ δαπάναι :
Νεοδιορισμοῦ 135.500.—	Ἀποζημιώσεις Δ. Σ. 447.100.—
Προστ. Οἰκογενείας 234.000.—	Δαπάναι προσωπικοῦ :
Τέκνων 33.600.—	Μισθοδοσίαι προσωπικοῦ 464.967.—
Εἰσφορὰ ἐξ ἀναλύσεων 19.410.—	Γενικά ἔξοδα :
887.210.—	Φωτισμὸς 7.000.—
Εἰσφοραὶ ἐργοδότων :	Γραφικὴ ὕλη 60.478.—
Τακτικά 221.200.—	Ἐντυπα βιβλία 208.800.—
Κοινωνικαὶ εἰσφοραὶ :	Δημοσιεύσεις 11.300.—
Εἰσφορὰ ζύμης 100.171.—	Ταχ/κά, Τηλ/κά 28.489.—
» ὀξέων 74.820.—	Προμήθ. Τραπεζῶν 2.414.—
» τιμέντων 117.978.—	Μετ. καὶ μικροῦ ἔξοδα 87.240.—
» οἰνοπνεύματος 588.790.—	405.721.— 1.317.788.—
881.759.—	Σύνολον δαπανῶν Δραχ. 1.317.788.—
Πρόσοδοι περιουσίας :	
Τόκοι καταθέσεως ὄψεως 3.316.—	
Διάφορα ἔσοδα :	Υπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς
Δωρεὰ τρίτων 603.000.—	Κεφάλαιον 1.278.697.—
Δραχ. 2.596.485.—	Δραχ. 2.596.485.—

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 47.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων καθυστερήσαντες μέχρι σήμερον τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν τοῦ ἔτους 1942, ἐφ' ἅπαξ, μηνιαίων καὶ ἀναλύσεων ὅπως σπεύσωσι νὰ ἐξοφλήσωσι τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποχρεώσεις των.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων μὴ ὑποβαλόντες ὑπεύθυνον δήλωσιν ἀπογραφικῶν στοιχείων ὅπως ἀποστείλωσι ταύτην εἰς τὸ Ταμεῖον ἄνευ ἐτέρας ἀναβολῆς καθ' ὅσον ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀπογραφικῶν στοιχείων τῶν ἠσφαλισμένων εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν μελέτην συντάξεως τοῦ Κανονισμοῦ παροχῶν. Οἱ μὴ λαβόντες ἢ

οἱ ἀπωλέσαντες τὸ οἰκεῖον ἔντυπον παρακαλοῦνται ὅπως ζητήσωσι τοῦτο ἐκ τῶν γραφείων τοῦ Ταμείου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8ῃ Φεβρουαρίου 1943

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ τοῦ Τ.Ε.Α.Χ.

Ἰωάν. Μοδινὸς

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 41.

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, πληρωμὰς εἰσφορῶν, χορήγησιν ἐντύπων ὑπευθύνου δηλώσεως, ὑποβολὴν αἰτήσεων, καταστάσεων κ λ.π. καθορίζονται αἱ κάτωθι ὥραι :

Καθ' ἑκάστην 8.30' ἕως 11 π. μ.

» » 3.30' ἕως 4.30' μ. μ. πλὴν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Φεβρουαρίου 1943

Ἰωάν. Μοδινὸς

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)